

[Aksel Møller.]

de direkte Skatter en væsentlig haardere Belastning end den, der allerede nu paa hviler disse Skatteomraader. Derfor tror jeg, det er et Tilbageskridt, at man har nedsat Afgiftsforslaget, men naturligvis har vi ikke villet modsætte os det, naar den højtærede Finansminister mener indtil videre at kunne undvære det paagældende Beløb.

Det er selvfølgelig klart, at der med den høje Beskatning opstaar Problemer for den danske Filmsproduktion. Det er vel i og for sig ikke den Omstændighed, at Afgifterne er høje, for de er jo ens for baade de fremmede Film og de danske, men det er ganske klart, at hvis Biografteatrene i højere Grad optræder som Skatteopkrævere, saa kommer der let et Risikomoment ind, og derfor er vi fulde af Forstaaelse for den Tanke, der har været fremsat i Udvalget, og som har fundet Udtryk i Finansministerens Villighed til at stille en halv Million Kroner til Raadighed for dansk Filmsproduktion. Denne Tanke finder vi er rigtig, og vi haaber, at den i alt Fald vil kunne anspore de danske Filmstudier til en værdifuld Produktion.

Det er højst sandsynligt, at man gennem det Kommissionsarbejde, som vel nu skal til at foregaa, vil finde frem til helt andre Udveje for at beskytte den hjemlige Filmsproduktion. Det, der er Tale om her, er jo nemlig, hvorvidt den hjemlige Filmsproduktion skal have en Beskyttelse i Konkurrencen med den fremmede. Til os taler man ikke forgæves, naar man appellerer til Kravet om, at den hjemlige kulturelle Virksomhed faar den bedst mulige Platform at udvikle sig fra, og vi vil derfor med den største Glæde og Interesse i et fremtidigt Lovgivningsarbejde medvirke til, at dansk Film faar en Placering, som gør det muligt for den under de uhyre vanskelige Vilkaar, som den utvivlsomt vil faa i Konkurrencen, dog i hvert Fald at hævde sig.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne henstille, at man vedtager Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger efter Udvalgsarbejdet.

Aksel Larsen: Som jeg sagde ved første Behandling, kan mit Parti ikke godkende en ny indirekte Skat, og det er jo det, det drejer sig om her. Man vil forhøje Forlystelsesafgiften ved Fremvisning af levende Billeder. Det er en indirekte Beskatning, og det gør den ikke mere, men mindre tiltrækkende for os, at man derved lægger en Hindring i Vejen for Kulturens Udfoldelse. Naturligvis kan det kun glæde os, at Ministeren og Udvalgsflertallet nu er kommet en

lille Smule til Fornuft, saaledes at man vil gennemføre en lidt mindre Forhøjelse end den, man oprindeligt havde tænkt sig, men det gør ikke, at denne lidt mindre Forhøjelse er acceptabel for os, saa vi maa alligevel gaa imod Lovforslaget som Helhed, og hvis der bliver Afstemning om de enkelte Paragraffer i det Forslag, Flertallet nu indstiller, vil vi kun kunne stemme for § 2.

Det glæder mig, at vi under Udvalgsarbejdet har faaet Tilslutning fra Socialdemokratiet til det Synspunkt, jeg paa mit Partis Vegne hævdede, da vi behandlede et andet indirekte Skattelovforslag her i Tinget, Forslaget om Forhøjelse af Afgiften paa Tobak, Øl, Papir o. s. v. Dengang hævdede jeg det Synspunkt, at man meget vel kunde stemme imod en saadan Indtægtlov, selv om man havde stemt for Udgiftslove, for hvilke der maatte skaffes Dækning. Jeg blev da irettesat af Socialdemokraternes ærede Ordfører, som forklarede, at man havde Pligt til at stemme for Indtægtsslove, naar man havde stemt for Udgiftslove, og med den Begrundelse stemte Socialdemokraterne dengang for den indirekte Beskatnings Forhøjelse. Jeg svarede paa Beprejdelsen fra socialdemokratisk Hold for, at jeg unddrog mig min Pligt til at skaffe Dækning, at jeg godt vilde være med til at skaffe Dækning, men ikke vilde lade mig diktere af Regeringen, og at man selv kunde foreslaa Regeringen Metoder, hvorved der kunde skaffes Dækning ad retfærdigere Veje end dem, Regeringen agtede at betræde. Det glæder mig, at Socialdemokraterne nu tiltræder mit Standpunkt, idet de, som det fremgaar af Betænkningen, har tilbudt Finansministeren en Forhøjelse af Krigskonjunkturskatten, der skulde skaffe ham lige saa meget, eller om fornødent mere i Indtægt, end han kunde faa ved en Forhøjelse af Forlystelsesafgiften af Fremvisning af levende Billeder. Dette Tilbud har Finansministeren ikke villet modtage, og efter at han har afslaaet det, stemmer Socialdemokratiet mod Lovforslaget. Det glæder mig, at Socialdemokratiet indtager dette Standpunkt, som jeg finder er fuldstændig rigtigt. Naturligvis vilde det have glædet mig endnu mere, hvis man havde anlagt en tilsvarende Betragtning, da det drejede sig om det langt større Skatteomraade, men jeg har vel Lov til nu at regne med, at man vil anlægge denne Betragtning i Fremtiden, naar Regeringen kommer med Forslag om Forhøjelse af de indirekte Skatter.

I øvrigt vil jeg sige, at denne Byge af indirekte Skatter, som vi faar her paa Falderbet af Rigsdagssamlingen, ikke varsler